

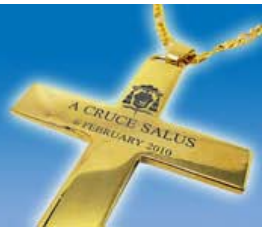
วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 27 ตุลาคม ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก มีเรื่องเล่าว่าวันหนึ่งกษัตริย์เฟรเดริกมหาราชแห่งราชอาณาจักรปรัสเซียซึ่งเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของประเทศเยอรมนีในปัจจุบัน ได้เสด็จไปเยี่ยมคุกแห่งหนึ่งและมีโอกาสพูดคุยกับผู้ถูกคุมขังหลายคนในครั้งนั้น ผู้ถูกคุมขังแต่ละคนที่ได้สนทนากับพระองค์ต่างก็ปกป้องความบริสุทธิ์ของตนและคร่ำครวญถึงความเข้าใจผิดและการถูกใส่ร้ายจากผู้อื่น สุดท้าย กษัตริย์องค์นี้เสด็จมาหยุดหน้าห้องขังของชายคนหนึ่งซึ่งไม่ยอมบิปากพูดอะไรแม้แต่คำเดียว ด้วยความแปลกพระทัยพระองค์จึงตรัสกับเขาว่า “เออละ เราคิดว่าท่านคงเป็นผู้บริสุทธิ์ที่ตกเป็นเหยื่อของความอยุติธรรมเหมือนคนอื่นด้วยใช่ไหม?” “เปล่าครับ พระองค์” ชายคนนั้นทูลตอบ “ผมไม่ใช่ผู้บริสุทธิ์ แต่ผมได้ทำผิดและสมควรได้รับโทษ” กษัตริย์รีบหันพระพักตร์ไปยังผู้คุมที่ตามมาด้วยและตรัสว่า “เร็วเข้า รีบปล่อยเจ้าหมอนี้ออกไปก่อนที่เขาจะทำให้ประชาชนที่บริสุทธิ์ที่อยู่ที่นี่ต้องเสียไป” ถ้อยคำในพระคัมภีร์ที่ว่า “พระเจ้าทรงต่อต้านคนเย่อหยิ่งจองหอง แต่ประทานพระหรรษทานแก่ผู้ถ่อมตน” (1ปต 5:5) ได้ถูกพิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นความจริง

พระวรสารที่เราเพิ่งได้รับฟังในวันนี้เป็นตอนหนึ่งที่เรากุณคนในฐานะผู้มีความเชื่อต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้มีความเชื่อสองคน คนหนึ่งเป็นชาวฟาริสี ส่วนอีกคนหนึ่งเป็นคนเก็บภาษี ทั้งสองเป็นผู้มีความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวกัน นับถือศาสนาเดียวกันและนมัสการพระเจ้าในพระวิหารหลังเดียวกัน ยิ่งกว่านั้น ทั้งสองยังเป็นผู้มีความเชื่อที่มีชีวิตชีวา เข้าร่วมพิธีกรรมและอธิษฐานภาวนาเป็นประจำในพระวิหารอีกด้วย แต่ผลที่ได้รับแตกต่างกัน หลังจากการนมัสการสิ้นสุดลง “คนเก็บภาษีกลับไปบ้าน ได้รับความชอบธรรม” (ลก 18:14) นั่นคือ จิตใจของเขาได้พบสันติสุขกับพระเจ้า “แต่ชาวฟาริสีไม่ได้รับ” (ลก 18:14) ความสุขใจแบบนี้

เรากุณคนซึ่งเป็นผู้มีความเชื่อในพระเจ้าจำเป็นต้องใส่ใจในเรื่องนี้ ไม่ใช่เพียงเพื่อเรียนรู้เคล็ดลับของการอธิษฐานภาวนาที่สบพระทัยพระเจ้าเท่านั้น แต่เคล็ดลับของการทำให้ความเชื่อของเรากลายเป็นความชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์ด้วย เพื่อเข้าใจความหมายของอุปมาเรื่องนี้ดีขึ้น ให้เราทำความรู้จักสถานภาพทางสังคมของชาวฟาริสีและคนเก็บภาษีในสมัยพระเยซูเจ้าสักนิดหนึ่ง อันที่จริงชาวฟาริสีเป็นคนศรัทธาในศาสนามาก พวกเขาเป็นผู้มีความเชื่อที่ปฏิบัติศาสนกิจอย่างสม่ำเสมอและถือตามบทบัญญัติของพระเจ้าอย่างเคร่งครัด บ่อยครั้งพวกเขาทำมากกว่าข้อเรียกร้องของบทบัญญัติเสีย

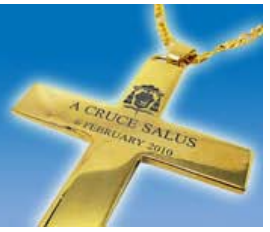
อีก พวกเขาจำศีลอดอาหารสัปดาห์ละสองวันคือ วันจันทร์และวันพฤหัสบดี แม้ว่าบทบัญญัติเรียกร้องให้ประชาชนจำศีลอดอาหารเพียงปีละหนึ่งวันเท่านั้นคือ ในวันชดเชยบาป พวกเขายังถวายหนึ่งในสิบของรายได้ทั้งหมดแต่พระเจ้าอย่างสม่ำเสมออีกด้วย ดังนั้น ในอุปมาวันนี้ชาวฟาริสีไม่ได้ล้อเล่น เมื่อเขาพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่เป็นเหมือนมนุษย์คนอื่น ที่เป็นขโมย อยุติธรรม ล่วงประเวณี หรือเหมือนคนเก็บภาษีคนนี้ ข้าพเจ้าจำศีลอดอาหารสัปดาห์ละสองวันและถวายหนึ่งในสิบของรายได้ทั้งหมดของข้าพเจ้า” (ลก 18:11-12) จากการกระทำของเขาเหล่านี้ เราจะเห็นว่าชาวฟาริสีมีมาตรฐานทางศีลธรรมค่อนข้างสูง อาจจะสูงกว่าของคริสตชนหลายคนเสียด้วยซ้ำไป ส่วนคนเก็บภาษี โดยทั่วไปแล้วพวกเขามักจะถูกมองว่าเป็นคนที่มีมาตรฐานทางศีลธรรมต่ำ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาทำงานให้กับรัฐบาลชาวโรมันซึ่งเป็นคนต่างชาติ ยอมก้มหัวให้กับผู้รุกราน แสวงหาผลประโยชน์และทรยศต่อเพื่อนร่วมชาติโดยเรียกเก็บภาษีเกินพิกัดเพื่อเข้ากระเป๋าตนเอง ดังนั้น ในสายตาของชาวยิวพวกเขาจึงถูกถือว่าเป็นคนบาปที่ต้องตกนรกอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม คนเก็บภาษีทั้งหลายรู้ว่าเสียงของประชาชนไม่ใช่เสียงของพระเจ้าเสมอไป พวกเขายังคงหวังที่จะได้รับความรอดพ้นเหมือนคนอื่น แม้ไม่ใช่โดยทางความครบครันด้านชีวิตฝ่ายจิตของตนเอง แต่โดยทางพระเมตตาอันหาขอบเขตมิได้ของพระเจ้า

อันที่จริง การเชื่อในพระเจ้าอย่างเดี่ยวไม่ช่วยใครให้รอดพ้น นักบุญยากอบบอกเราว่า **“แม้พวกปีศาจก็เชื่อเช่นนั้นและยังกล้วจนตัวสั่นด้วย”** (ยก 2:19) สิ่งสำคัญคือ เราเชื่ออะไรเกี่ยวกับพระเจ้าและความเชื่อของเราในพระเจ้านั้นมีผลกระทบต่อตัวเราเองและคนอื่นอย่างไรต่างหาก ชาวฟาริสีเชื่อในพระเจ้าผู้ซึ่งรักคนดีและเกลียดชังคนชั่ว พวกเขาประพฤติตนเหมือนพระเจ้าที่พวกเขาเชื่อ ดังนั้น พวกเขาจึงรักคนดีเหมือนพวกเขาเท่านั้นและดูถูกเหยียดหยามคนชั่วและคนบาปเหมือนคนเก็บภาษี พระเยซูเจ้าตรัสเล่าอุปมาเรื่องนี้ให้ชาวฟาริสีฟังเพราะพวกเขา **“ภูมิใจว่าตนเป็นผู้ชอบธรรมและดูหมิ่นผู้อื่น”** (ลก 18:9) แบบนี้เอง อีกด้านหนึ่ง คนเก็บภาษีไม่ได้วางใจในตนเองหรือในสิ่งที่พวกเขาได้ทำ แต่ในพระเมตตาของพระเจ้า เมื่ออยู่ในพระวิหาร เขา **“ยืนอยู่ห่างออกไป ไม่กล้าแม้แต่จะเงยหน้าขึ้นมองท้องฟ้า ได้แต่ข้อนอก พูดว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า โปรดทรงพระกรุณาต่อข้าพเจ้าคนบาปด้วยเถิด’”** (ลก 18:13) นี่แหละคือคนที่กลับไปบ้านด้วยความสุขใจในความรักของพระเจ้า ไม่ใช่ชาวฟาริสีที่คิดว่าตนเองเป็นผู้ชอบธรรม

พี่น้องที่รัก เหมือนชาวฟาริสีและคนเก็บภาษี วันนี้เราเข้ามาในพระวิหารของพระเจ้าเพื่อนมัสการและอธิษฐานภาวนาต่อพระองค์ เหมือนพวกเขาเมื่อพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์นี้สิ้นสุดลงเราหวังที่จะกลับไปบ้านด้วยจิตใจที่เต็มเปี่ยมด้วยสันติสุขในพระองค์ ให้เราเรียนรู้เคล็ดลับการนมัสการและการอธิษฐานภาวนาที่สบพระทัยของพระเจ้าจากคนเก็บภาษี ให้เรามั่นใจในความรักยิ่งใหญ่ของพระองค์ ไม่

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

มีบาปใดที่พระองค์อภัยให้เราไม่ได้ ในเวลาเดียวกันเราต้องตระหนักถึงความผิดบาปของเราและมอบตนเองไว้ในพระเมตตาอันหาขอบเขตมิได้ของพระองค์ อย่าดูหมิ่นเพื่อนพี่น้องที่เป็นคนบาปของเรา แต่พยายามช่วยพวกเขาให้พบพระเจ้า เหมือนคนเก็บภาษีช่วยเราให้ค้นพบความรักและพระเมตตาของพระองค์ในวันนี้ จำพระดำรัสของพระเยซูเจ้าในพระวรสารวันนี้ให้ดี **“ผู้ใดที่ยกตนขึ้นจะถูกกดให้ต่ำลง ผู้ใดที่ถ่อมตนลงจะได้รับการยกย่องให้สูงขึ้น”** (ลก 18:14) **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**